

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Det, der afkræves en holdning til i det her spørgsmål, er jo, hvorvidt jeg er positiv eller negativ over for en pristalsregulering af en eller anden art af afkastet. Og dertil vil jeg sige, at vi ikke har noget forslag på nuværende tidspunkt, og derfor synes jeg ikke, der er grundlag for at gå ind i en diskussion om mulige delelementer i et forslag. Der er ikke noget forslag for nærværende.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for svaret og gøre opmærksom på den beregning, som Danmarks Lejerforeninger har lavet, som viser, at hvis man havde en pristalsregulering af udlejernes afkast, som havde været gældende siden 1975, ville afkastet i dag have været 214 pct. højere, end det er. Det vil altså sige, at det er et forslag, som på sigt indebærer meget væsentlige huslejestigninger.

Derfor er vi selvfølgelig glade for, at situationen nu er sådan, at der ikke kommer et sådant forslag på bordet i denne folketingsssamling, og jeg vil da gerne give udtryk for forhåbningen om, at der heller ikke siden hen skulle komme et forslag med det indhold.

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Der lå jo sådan set ikke noget spørgsmål i det, kun en konstatering.

Men jeg vil godt sige igen, at jeg ser ikke noget grundlag for at gå ind i og kommentere nogle delelementer, men samlet set skal man jo se på det her område. Der skal både være en tryghed – og det er helt afgørende for regeringen – en tryghed for lejerne med hensyn til, at de ikke pludselig får store huslejestigninger.

Modsat skal der jo også være et incitament for investorerne, hvad enten det er private investorer eller pensionskasser, der rent faktisk bygger udlejningsbyggeri; der skal selvfølgelig også være et økonomisk incitament. Men hvor snitfladen skal være imellem, kan man sige, det økonomiske incitament og så en rimelig, fornuftig husleje, som er sikker for lejerne, det er jo så det, der er det politiske columbusæg, som altså ikke lige nu ligger på mit bord.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 139: Forslag til lov om ophævelse af en række love under Fødevarerministeriets område.

Af fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 10/12 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Margot Torp (S):**

Socialdemokratiet støtter regeringens bestræbelser på at få bortsaneret love og administrative forskrifter, som ikke længere har nogen praktisk funktion. Derfor støtter vi naturligvis også L 139, der drejer sig om, at man på Fødevarerministeriets område har fundet 12 love, som ikke længere er aktuelle. Det fremgår klart af høringssvarene.

Det drejer sig helt overvejende om, at der er givet forskellige økonomiske støttemuligheder til dansk landbrug, og som altid, når der ryddes op og gøres rent, hvirvles støvet op. Jeg må sige, at gennemlæsningen af det her lovforslag gav mig virkelig nogle overvejelser med hensyn til, hvor synligt det bliver, at ganske mange midler på en ret diskret måde gennem den seneste snes år er tilflydt dansk landbrug.

Jeg synes altid, når man rydder op, at man skal reflektere over, hvad der kommer for dagen.

Lene Espersen (KF):

Jeg synes også, det er på sin plads at rose fødevarerministeren for at være den første minister, der, efter hvad jeg i hvert fald i min tid i Folketinget kan erindre, med det fremsatte lovforslag direkte afskaffer en række love uden at lade dem erstatte af andre.

Selv om vi i Folketinget ofte betragter lovgivningsarbejdet som nødvendigt, er det jo ingen hemmelighed, at borgerne, virksomhederne og myndighederne, der skal leve med de administrative byrder, ofte finder Folketingets lovgivningsappetit lige lovlig stor. Og en måde at signalere en forståelse over for befolkningen er naturligvis at afskaffe overflødig lovgivning.

Forhåbentlig vil andre ministerier signalere den samme vilje, som vi her oplever fra Fødevarerministeriets side. Det Konservative Folkeparti stiller sig derfor positivt over for forslaget.

Jørn Jespersen (SF):

Da der i forslaget fra fødevareministeren er tale om at ophæve en række uvirksomme og meget lidt benyttede love, synes vi, det er helt på sin plads at ophæve dem. Man kan selvfølgelig spørge sig selv, hvorfor det ikke er sket noget før.

I lighed med den socialdemokratiske ordfører synes vi da også, der er god grund til at bemærke, hvad det er for en lang række af fordelagtige støtteordninger, der på et tidspunkt har været tale om, og derfor var det måske i virkeligheden mere relevant at kigge på, hvilke tilskudslove der eksisterer, og som ikke bliver ophævet ved den her lovændring, og overveje relevansen af de mange forskellige støtteordninger, der altså bliver tilbage.

Christian H. Hansen (DF):

Dansk Folkeparti kan støtte forslaget, som kommer frem her, om at ophæve en række love under Fødevareministeriets område.

Som det fremgår, er der jo tale om en række love, som ikke mere er aktuelle, og derfor mener vi i Dansk Folkeparti heller ikke, at der er grundlag for at have disse love.

Vi synes, at det er så positivt, at vi håber på, at andre ministre også vil tage denne positive ting op, og vi kan støtte forslaget.

Christian Mejdahl (V):

Det er en sjældenhed, at Folketinget præsenteres for et lovforslag fra en minister, som ikke har konsekvenser for borgerne – det står der faktisk i bemærkningerne på side 5 – og som ikke har negative konsekvenser for nogen overhovedet. Derfor er det jo en let sag for mig på Venstres vegne at give tilslutning til lovforslaget.

Jeg har et enkelt spørgsmål at stille i udvalget, og derudover kan jeg give tilslutning til en hurtig udvalgsbehandling.

Så skal der til slut lyde en oven i købet kraftig opfordring til ministeren om at fortsætte regelsaneringspolitikken. Der er mange steder på jordbrugserhvervets og fiskerierhvervets områder, hvor en regelforenkling er påkrævet, og hvor den også er mulig, og til den opgave kan fødevareministeren godt tage flere ministerkolleger i hånden. Så ville en regelsanering kunne batte noget.

Og så var her måske et eksempel på, at man godt kunne lave en bestemmelse om solopgang og solnedgang, når man lovgiver. Man har ek-

sempelvis lavet en bestemmelse i 1975 om statsgaranti for lån til tørkeramte landmænd; der var formentlig en ansøgningsfrist og et forløb, hvor man allerede ved lovens vedtagelse godt kunne se, at den på et tidspunkt kunne ophæves og dermed udløbe, og derfor kunne have taget højde for, at det skete mere eller mindre pr. automatik. Dette til ministerens overvejelse.

Annie Lunde Hansen (CD):

Centrum-Demokraterne synes, det er lang tid siden, at der har været så positivt et lovforslag i Folketinget. Vi har i flere år ønsket, at der skulle ske en sanering af lovene, så vi vil også bede fødevareministeren om at tage sine kolleger i regeringen i hånden, så der med dette kunne skabes en god ting fremover.

Derfor vil jeg sige, at CD støtter dette lovforslag meget varmt.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten kan støtte det fremsatte lovforslag.

Tom Behnke (FP):

Der har jo igennem det sidste års tid eller måske endda mere været en livlig debat om, at vi her i Folketinget burde tage fat fra en ende af og få saneret den megen lovgivning, der er her i landet, få ryddet op og få luget ud, og vi kan jo så konstatere nu, at fødevareministeren har kastet den første sten, om jeg så må sige, og taget fat på det store arbejde, det er at få luget ud i den danske lovgivning.

Jeg håber meget, at fødevareministeren vil blive ved at gå alle sine love meget nøje efter, ikke bare love, men også bekendtgørelser, cirkulærer, skrivelser og alt muligt andet, for der ligger jo et hav af både love og regler i det her land, som nok kunne trænge til at få den samme kritiske gennemgang.

I Fremskridtspartiet håber vi også, at fødevareministerens initiativ her, som jo er blevet modtaget så positivt af alle partier i Folketinget, kan smitte af på de øvrige regeringsmedlemmer, således at alle ministre tager deres område op og får luget ganske alvorligt ud i de paragraffer og love, som skulle gå hen og blive overflødige.

For når love ikke længere har nogen betydning eller de dækkes af anden lovgivning, ja, så er det jo rigtigst, at man får dem ophævet, således at vi ikke har dobbeltlovgivning, således at vi ikke har love og regler liggende, som ikke

længere har nogen som helst form for betydning.

Vi har i Fremskridtspartiet i en periode overvejet, om man måske skulle gøre det, at man simpelt hen generelt, hver gang der bliver fremsat et nyt forslag til lov her i Folketinget, lægger en udløbsdato ind i det, så loven automatisk udløber efter fem, ti eller femten år, således at en lov automatisk ville blive ophævet, medmindre man til den tid stadig mente, at der var behov for den lov. Så ville man jo ret hurtigt her i Folketinget kunne sige: Vi forlænger loven med x antal år mere.

Det er klart, at nogle love ville man ikke kunne gøre det med. Der er lovgivning her i landet, som gælder meget mere omfattende og langt længere, men med en lang række anlægslove og lignende kunne man sagtens gøre det. Så ville man nemlig ikke stå i en situation som i dag, hvor vi er nødt til at lave tre behandlinger af et lovforslag; så ville lovene automatisk udløbe. Det er en idé, som jeg vil give til ministeren, og som ministeren kan tage med til sine ministerkolleger.

Men som sagt, vi kan i Fremskridtspartiet fuldt ud støtte forslaget her.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan også støtte dette lovforslag. Man kan jo blive helt nostalgisk, når man husker somrene 1975 og 1976, da landmændene måtte så roerne om tre gange, fordi de blev væk i sandflugt, og når man husker, hvordan regnen udeblev hele sommeren, så der heller ikke blev noget korn, osv. Det er dejligt, at man kan få sådan nogle sager afviklet, men det giver selvfølgelig ikke garanti for, at situationen ikke kan opstå igen.

Med hensyn til den megen jubel og forslagene om automatisk udløb af lovene – jeg ved ikke rigtig, om det er så nyttigt, altså, for det er jo ikke love, der ikke er nogen aktivitet omkring, der ikke bliver administreret, der fylder i vores hverdag. Der var mere ved det, hvis vi kunne afskaffe nogle af de love, som generer os dagligt, fordi de er for komplicerede, altså reel regelforenklning. Det er dette her jo ikke et udtryk for. Det her er kun et spørgsmål om oprydning i arkivet, men det er også fint, at det kan lade sig gøre.

Vi støtter lovforslaget.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg skal kun sige tak til samtlige ordførere og selvfølgelig tilsige Fødevarerudvalget, at jeg også vil bidrage til, at der kan blive en hurtig og ordentlig sagsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 136: Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring. (Oplysningskrav til forbrugergarantier, regler om Forbrugerombudsmandens ansættelse og styrkelse af Forbrugerombudsmandens indgrebsmuligheder).
Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).
(Fremsat 9/12 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ove Fich (S):

De foreslåede ændringer i markedsføringsloven sigter alle efter at gøre det nemmere som forbruger og efter at skabe en mere handlekraftig Forbrugerombudsmand, og det er hensigter, som Socialdemokratiet klart støtter.

Vi finder, det er vigtigt, at der stilles stærkere krav til de erhvervsdrivende om information om garantier, og at forbrugerne også kan anmode om at få garantien skriftligt.

Vi synes også, at det er vigtigt, at Forbrugerombudsmanden får styrket sin rolle bl.a. ved, at Forbrugerombudsmanden kan give påbud direkte dér, hvor retsstillingen er klar. Hvorvidt det så skal gå til domstolene, afhænger naturligvis af, hvorvidt firmaerne følger henstillingen.